

niveli, animi, balzami, bridi, bukli, digi, jiguri, formuti, gudri, kadri, limi, lokti, lumi, maski, makuli, nodi, numeri, ombri, ori, sulfuri, vaksi, vuali, zoni, ktp. Kp la analogajn verbojn senpere derivitajn de nomo de ilo : *martelo-marteli*. Oni ankaŭ rimarku, ke la mala responda verbo konservas ambaŭ afiksojn : *senanim~i*, *senbrid~i*, *senmask~i*, ktp (Kp I^e, D nrm. 2).

D) Kun SUBSTANTIVA RADIKO ANTAŬ-ITA DE PREFIKSA PREPOZICIO, **ig** havas diversajn sencojn, laŭ la speco de la prefikso, sed la substantivo estas ĉiam la komplemento de tiu prepozicio. a) Kun loka prepozicio, **ig** signifas : « meti en la lokon esprimatan de la radiko » : *abord~i* (venigi al la bordo) ; *alcenr~i* (puŝi al la centro) ; *devoj~i* (forklini de la vojo) ; *elartik~i* (el~i el la artiklo) ; *elnod~i* ; *enbalzam~i* (meti en balzamon) ; *endig~i* (meti en digojn) ; *endom~i*, *enkaŝr~i*, *enkaŝe~i*, *enkor~i*, *enkas~i*, *enlim~i*, *enlit~i*, *enman~i*, *ensabt~i* (ŝipon), *enŝip~i*, *enler~i*, *entomb~i* ; *interdig~i* (meti inter digojn) ; *subakv~i* (meti sub akvon) ; *surkruc~i* (meti sur krucon) ; *surter~i*, ktp. b) Kun prep. esprimanta senecon aŭ forigon, **ig** signifas : « senigi je la objekto esprimata de la radiko » : *senakv~i* (sen~i je akvo) ; *senbrid~i*, *senbukt~i*, *mallum~i*, *senmask~i*, *senor~i*, *senplum~i*, *senpolu~i*, *detron~i*, *senual~i*, *dezon~i*, ktp. c) Kun prep. esprimanta la manieron (laŭ, en f.), **ig** signifas : « meti en la staton esprimatan de la radiko » : *endanger~i* (meti en danĝeran situacion) ; *laŭlini~i palisojn* (Kp I^e, C, nrm. 2). Rm. 1 : Ĉar kelkaj verбай radikoj ne ebligas, ke oni devenigu de ili verbojn kun maniero aŭ seniga signifo, oni devas tiri tiajn verbojn el la responda substantiva formo : *afin~i* Z (kondukial fino ; rad. lini), *endorm~i* (meti en dormon ; rad. dormi) ; *malbril~i* (senigi je brilo ; rad. brili) ; *sendev~i* (liberigi iun je devo) ; *senesper~i* (forpreni esperon de iu) ; *senmov~i*, *sensent~i*, *senvid~i*, ktp. Kiam la substantiva formo estas sufikshava, tiu sufikso ordinare malaperas en la kunmetado : *enlog~i* (enlog(ej)igi, meti en loĝejon ; rad. loĝi) ; *envelur~i* (meti en veturilon ; rad. veturi) ; *senarm~i* (senigi je armiloj ; rad. armi) ktp. (Kp nrm. 3). Rm. 2 : Ĉar tiu formo de

vortfarado per sen estas ordinare pli klara k pli drasta ol la formado per **mal**, oni ofte kreas analogiajn derivaĵojn, kvankam ekzistas pli simpla kontraŭaĵo k neaĵo per prefikso **mal-** : *seninfekt~i* (malinfekti) ; *sensigel~i* (malsigeli) ; *senŝargi~i* (malŝargi) ; *senvest~i* (malvesti) ; *senarm~i* (malarmi), ktp. Rm. 3 : Oni atentu ne konfuzi du ŝajne similajn sed efektive tute malsamajn formojn de kunmetado, kiuj ambaŭ konsistas el prefiksa prepozicio aŭ adverbo, substantiva radiko, k sufikso **ig**. La unuan tipon, en kiu la subst. estas komplemento de la prep., ni priparolis supre (I^e, D) ; la alian tipon prezentas vortoj kiel *kunord~i*, *subord~i*, *dispec~i*, *kunamas~i*, kies formado estas tute malsimila, ĉar en ili la subst. ne estas komplemento de la prep., sed tiu ĉi prep. aŭ adv. estas prefikse aldonita al jam aparte ekzistanta verbo rekte derivita de subst. per la suf. **ig** (Kp I^e, C), tiamaniere, ke oni devas analizi tiajn vortojn ne jene : *kun-ordigi* = *igi kun ordo* ; *sub-ordigi* = *igi sub ordo* ; *dis-pecoj-igi* = *igi dise de pecoj*, sed jene : *kun-ordigi* = *ordigikun* (igi en ordon paralele kun io alia) ; *subordigi* = *ordigisub* (igi en ordon sub io alia, depende de io alia) ; *dis-pecigi* = *pecigidis* (dise meti en staton de pecoj), ke.

IIe Kun VERBA radiko **ig** signifas : « agi tiamaniere, ke iu alia faru la agon esprimitan de la radiko » :

A) Kun ne-transitivaj verboj, **ig** subkomprenigas antaŭ si la partician sufikson -anta (aŭ -inta) ; alivorte ĝi servas por transktivigi ne-transitivajn verbojn : *abort~i* (igi iun abortanta) ; *brul~i*, *ĉes~i*, *dair~i*, *dev~i* (fari ke iu devu), *dorm~i*, *enu~i*, *est~i*, *fat~i*, *ĝoj~i*, *halt~i*, *ir~i*, *kur~i*, *kuŝ~i*, *kulim~i*, *morti~i*, *pus~i*, *pend~i*, *pere~i*, *rapid~i*, *sidi~i*, *star~i*, *sufer~i*, *ŝpruc~i*, *ven~i*, ktp. Rm. : Kiel pri multaj verboj, la subjekto povas direkti la agon sur sin mem (resendaj verboj) : *sin mort~i*, *sin sid~i*, *sin star~i*, ktp.

B) Kun transitivaj verboj, **ig** subkomprenigas antaŭ si la partician sufiksojn -anta (aŭ -inta) aŭ -ata (aŭ -ita) ; alivorte ĝi havas sencen jenu aktivan, jen pasivan. a) Aktiva jenu : *sci~i amikon pri novaĵo* Z (igi amikon scianta) ;